

Họ và tên thí sinh:.....*Lương Thu Hằng*..... Số báo danh:.....*285*.....
Họ và tên, chữ ký: Giám thị thứ nhất:.....*Đinh Thị Diệu*.....
Giám thị thứ hai:.....

Phần I: Đọc - hiểu (6,0 điểm)

Đọc ngữ liệu và trả lời các câu hỏi sau:

Hồi còn nhỏ, tôi có một người hàng xóm mà mọi người gọi là bác sĩ Gibbs. Ông không giống như bất kỳ bác sĩ nào tôi từng biết. Ông rất giản dị và hiền từ, nhất là đối với bọn nhóc nghịch ngợm chúng tôi.

Ngoài giờ làm công việc cứu người, bác sĩ Gibbs thường trồng cây. Ông muốn biến mảnh đất rộng 10 mẫu tây của mình thành một khu rừng mà! Vì bác sĩ hiền lành ấy có những lý thuyết trồng cây rất thú vị, ngược hẳn với nguyên tắc mà mọi người cho là hiển nhiên. Không bao giờ ông tưới nước cho những cây mới sinh trưởng – ông giải thích với tôi rằng tưới nước sẽ làm chúng sinh ra hư hỏng, và thế hệ cây kế tiếp sẽ ngày một yếu đi. Vì thế cần phải tập cho chúng đối mặt với khắc nghiệt. Cây nào không chịu nổi sẽ bị nhổ bỏ ngay từ đầu.

Rồi ông hướng dẫn cho tôi cách tưới nước cho những cây rễ mọc trên cạn, để chúng khô hạn thì sẽ phải tự bèn rễ sâu mà tìm nguồn nước. Thảo nào, chẳng bao giờ tôi thấy ông tưới nước cho cây cả. Ông trồng một cây sồi, mỗi sáng thay vì tưới nước, ông lấy tờ báo cuộn tròn lại và đập vào nó: Bốp! Bốp! Bốp! Tôi hỏi ông tại sao lại làm vậy thì ông trả lời: để làm nó chịu.

Bác sĩ Gibbs từ già cõi đời hai năm sau khi tôi xa gia đình. Giờ đây, về nhìn lại những hàng cây nhà ông, tôi lại như tưởng tượng ra dáng ông đang trồng cây 25 năm về trước. Những thân cây ngày ấy nay đã lớn mạnh và tràn trề sức sống. Như những thanh niên cường tráng, mỗi sáng chúng thức dậy, tự hào ưỡn ngực và sẵn sàng đón nhận những gian nan, thử thách.

Vài năm sau, tôi cũng tự trồng lấy hai cây xanh. Mùa hè cháy nắng tôi tưới nước; mùa đông giá rét tôi bơm thuốc và cầu nguyện cho chúng. Chúng cao gần chín mét sau hai năm, nhưng lại là những thân cây luôn dựa dẫm vào bàn tay người chăm bẵm. Chỉ cần một ngọn gió lạnh lướt qua, chúng đã run rẩy và đánh cành lộp cộp – trông chẳng khác gì những kẻ yếu đuối!

Chẳng bù với rừng cây của bác sĩ Gibbs. Xem ra nghịch cảnh và thiếu thốn đường như lại hữu ích cho chúng hơn sự đầy đủ.

Hàng đêm trước khi đi ngủ, tôi thường ghé phòng hai đứa con trai và ngắm nhìn chúng ngủ ngon lành. Nhìn thân thể nhỏ bé đang đập phồng nhịp thở của cuộc sống, tôi luôn cầu nguyện cho chúng có một cuộc sống dễ chịu.

Nhưng gần đây, tôi chợt nghĩ đã đến lúc cần phải thay đổi lời nguyện cầu ấy.

(Nguồn <http://www.etruyen.net>)

Câu 1 (2,0 điểm): Cách trồng cây của bác sĩ Gibbs và nhân vật *tôi* thể hiện quan niệm gì về nuôi dưỡng và giáo dục con người?

Câu 2 (1,0 điểm): Vì sao nhân vật *tôi* thấy cần phải thay đổi lời nguyện cầu cho những đứa con?

Câu 3 (1,0 điểm): Theo anh/chị, nhân vật *tôi* sẽ thay đổi lời nguyện cầu ấy như thế nào?

Câu 4 (2,0 điểm): Từ câu chuyện trên, anh/chị rút ra cho mình những bài học gì?

Phần II: Tạo lập văn bản (14,0 điểm)

Câu 1 (6,0 điểm)

Từ văn bản phân Đọc – hiểu, anh/chị hãy viết một bài văn nghị luận với chủ đề: *Cuộc sống và sự đổi mới.*

Câu 2 (8,0 điểm)

Mỗi tác phẩm lớn như rọi vào bên trong chúng ta một ánh sáng riêng...

(Nguyễn Đình Thi, *Tiếng nói của văn nghệ*, SGK Ngữ văn 9 tập 2, NXBGD, tr14)

Anh/chị hiểu ý kiến trên như thế nào? Bằng hiểu biết về kiệt tác *Truyện Kiều* của Nguyễn Du, hãy làm sáng tỏ nhận định.

-----HẾT-----